

7. Oly igen messze veti bűnünket, / A napnyugathoz mily távol napkelet. / Hogy többé a bűn vissza nem térhet, / Immáron minket pokolra nem vethet.
8. Miként az Atya fiait szánja, / Akképpen Isten híveit nem hagyja. / Mert nem angyalok, azt is jól tudja, / Ő teremtette, mily gyarlók, jól látja.
9. Porból teremté, porrá kell lenni, / Miként a fűnek, úgy meg kell száradni. / Mint a virágnak, el kell hullani, / Úgy meg kell Ádám fainak halni.
10. Az Úr Istennek irgalmassága / Istenfélőkön mindöröktől fogva. / Firól fiúra mireánk szálla, / Krisztus Jézusnak megigazítása.
11. Akik őt féljük, mondását tégyük, / Parancsolatát híven megőrizzük, / Néki engedjünk, ezt emlegessük, / Ennyi jóvoltát, hogy el ne feledjük.
12. Vigasság nekünk háborúságban, / Hogy Istenünk van magas mennyországban, / Mindenekkel bír királyságában, / Örökkévaló hatalmasságában.
13. Ti, szent angyalok, Istent áldjátok, / Mert őáltala hatalmasok vagytok, / Mindenkor néki szavát halljátok, / Megfogadjátok, néki szolgáljatok.
14. Ti, fejedelmek, meghallgassátok, / Isten Uratok, neki szolgáljatok, / Akaratában ti eljárjatok, / Mert tisztetekről számot kell adnotok.
15. Egyházi rendek, ti is, kik vagytok, / Istent áldjátok, mert pásztori vagytok. / Úgy kiáltsatok, prédikáljatok, / Mint egy trombita, ugyan harsogjatok.
16. Te szegény község, szorgalmatos légy, / Gyakran hallgassad Istennek igéjét, / Tőled is Isten úgy dicsértessék, / Hogy alábbvaló másoknál te se légy.
17. Minden állatok, Istent áldjátok, / Ő teremtőtök, mindnyájan valljátok. / Ez egész földön valahol vagytok, / Teremtőtöket örökké áldjátok.
18. De te, én lelkem, te kiváltképpen / Áldjad az Istent, te minden időben. / Mert ő, ki téged adott e testben, / Szent Fia által ismét hozzá vészen.